

מהר, גבוה ורחוק אין נחת

אבל יש חומר
לספר הישאים

הספורט לא שבע השבוע נחת במישור הבינלאומי, וההפסדים נחתו עליו בזה אחר זה. בתחילה היו אלה כדורסלני מכבי תל-אביב, שספגו תבוסה ניצחת מירי נציגי השור הספרדי, שחקני ריאל-מאדריד, שהיכו במכבים ללא רחם 76:100 ושלחו אותם לתל-אביב עם מחשבות נוגות לגבי המשחק שיהיה השבוע נגד ציבונה זאגרס ויקבע רבות לגבי סיכוי האלופה להעפיל לגמר-הגביע.

אחרי-כך בא ההפסד הצורב של נבחרת הכדוריד נגד ארצות-הברית 27:25, הפסד שרירר את הנבחרת לדרגה ג' בעולם. ולבסוף גם לא הצליחה נבחרת-הנוער בכדורגל לזכות בכרטיס-ההשתתפות לאלופת-העולם, שתייער הקיץ במוסקבה, אחרי שנוצחה במשחק האחרון והקובע, על-ידי אוסטרליה, המארחת של הטורניר, 3:2.

הנחמה היחידה אולי היתה הסל של דורון ג'מצי, שנקלע ממרחק של 24 מטר, ושהוקרן והשבוץ ברחבי אירופה ואולי אף ייכנס לספר הישאים של גינס.

גם פציעתו, השבת, של שופט-הכדורגל יוסף

מאמן מליניאק

זה מיקצוע בלי ניצולים!

באביב האחרון, כאשר נבחרת הכדורסל של ישראל נכשלה מלהעפיל לאולימפיאדת לוס-אנג'לס בטורניר המוקדם בגרנובל ופאריס הצרפתיות, סגן המאמן אריה מליניאק מלוא החופן ביקורת והשמעות.

מליניאק איבד את תפקידו לטובת המאמן צבי שרף, אבל הנבחרת ממשיכה לאכזב. אחרי שני נצחונות על שווייץ החלשה ועל אנגליה (ביד-אליהו), באה התבוסה בברטיסלבה נגד צ'כיה, 97:75. נשאלת השאלה: האם המאמן הוא האשם או שזו כל היכולת של הכדורסל הישראלי שלנו?

אריה מליניאק שב מחופשת סקי באוסטריה ואומר:

"איני יודע מה קרה בצ'כיה. ברור שאפשר להשיג תוצאה יותר טובה מאשר הפסד של יותר מ-20 נקודות, אבל לא צריך להסיק מסקנות נמהרות. מקומה של ישראל הוא לא השני באירופה, כמו שהיה ב-1979, אבל גם לא צריך למחר ולהספיד את הנבחרת העולה לאבר את מקומה בין שמונה הטובות באירופה. השמיצו אותך מוקדם מדי?"

לא מדובר פה אם יור על אריה מליניאק מכל הכיוונים, וגם לא אם הביקורת היתה עניינית ופרייה. מדובר על הכדורסל שלנו ועל עתידו.

אני מקווה שהנבחרת תצליח. אני לא יודע מה קורה בנבחרת הנוכחית. השחקנים הם אותם השחקנים והנבחרת שלנו שאנו יכולים להתמודד עם נבחרות מעולות.

נצחו בספרד את ספרד, שחודשיים לאחר מכן זכתה במדליית-הכסף באולימפיאדה. ניצחו גם את פולין, אומנם זה היה בטורניר-הכנה, אבל עשיו זאת עם אותם השחקנים ששיחקו בפאריס ועם אותם השחקנים ששיחקו בכרטיסלבה. ואלה יהיו גם השחקנים שישחקו בגרמניה, ביוני הקרוב, באלופות אירופה.

שועי, על-ידי שחקן מכבי יכנה, יהודה זגורי (כשוגג), עשתה היסטוריה. השופט הפסיק את המשחק (בין יכנה ומכבי פתחת-קוואה) בטענה שקונוי אינם מוסמכים לגלל את המשחק במקומו, וכך שלח את השחקנים הביתה לאחר 60 דקות משחק בלבד.

כדורסל

חתול שחור

קרע בצמרת.
תקווה לסיום

במכבי תל-אביב מנסים להסתייג את זה, אך זה דלף. כנראה שהחתול השחור שעבר, לאחרונה, בין יו"ר מחלקת הכדורסל, עוזרי-הדין שמעון מורחי ומנהל הקבוצה, שמואל מחרובסקי, גרם לנתק כמעט מוחלט בין השניים.

אנשי המחלקה עושים מאמצים גדולים כדי לפייס בין השניים, אך המתיחות ביניהם לא פגה. רבים גם תמהו מדוע שמלוק מחרובסקי לא נסע עם הקבוצה, שבסוף שעבר, למדריד, כפי שהוא עושה כמעט כל שנה. מרדיר הוא היכל-הקורש של מכבי ושמלוק לא יותר בנקל על ביקור כמועדון-הפאר של ריאל, המהווה רוגמה לחיך.

סברות, סברות. סברה אחת אומרת ששמלוק לא נסע בגלל עיסוקיו הפרטיים. סברה אחרת אומרת שבמכבי החליטו להרק את החגורה, אך סביר יותר שהסיבה היתה הקרע בין שמלוק לבין היו"ר, מורחי.

מה הוא אומר ..לא נלקה דבש!"

אתה צופה לטוב גם אם לו סילבר והאוויר לאסוף לא שחקן? זה יהיה חמור ועצוב אם הם ייעדרו מהאליפות. גם איתם המשימה תהיה הפעם, קשה. נבחרות מעולות נכשלו ולא הגיעו לאלופות הנוכחית. יוון ושוודיה, שניצחו אותנו בצרפת בקרס-אולימפי, לא יהיו באלופות. גם אנגליה, זה רק אומר שלא נלקה דבש.

אפילו לא

אפסנאי-הנבחרת

בשנה האחרונה של אריה מליניאק יש עוד מרשה אחרת.

כשנבחרת לתפקיד מאמן נבחרת-הנוער כולם הצביעו בעדך, פרט לנציג של מכבי תל-אביב. מה אתה אומר על כך? אין לי שום ספק שאם תהיה הצבעה למנות אותי לאפסנאי הנבחרת, תהיה גם כן התנגדות מצד אנשי מכבי תל-אביב.

מה, אם כך, קורה בינך לבין אנשי מכבי באחרונה הושמעו דברים קשים נגדך.

הוכח ציטוט שלי שלא היה ולא נברא, שכביכול השמעתי בגלי צה"ל, דאגו להכניס את זה לאוזניים של אנשי מכבי והם גרלו. הם, כנראה, לא יכולים בלעדיי, וגם אילו לא הייתי קיים, אז אנשי מכבי היו ממציאים אותי. וחוזר שזה, אתה ראוי לאמן את הנבחרת הצעירה?

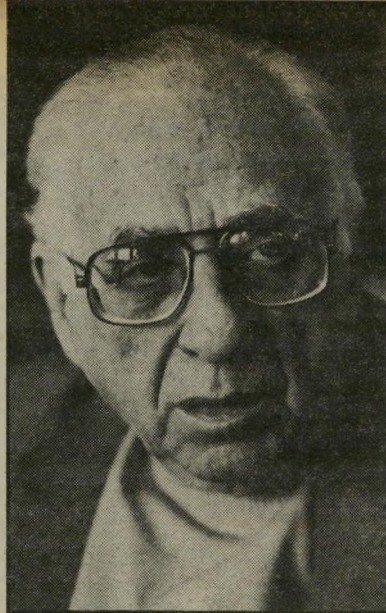
תראה, אנחנו מתעסקים במיקצוע שאין בו נצולים. יש עליות ויש ירידות. אם הוועדה המיקצועית של איגוד-הכדורסל החליטה שאני מתאים, סימן שהם יודעים מה הם עושים. לגבי, תפקיד מאמן נבחרת-הנוער הוא להכין שחקנים לנבחרת הלאומית ולהגיע להישגים.

עם נבחרת-הנוער שאימנתי ב-1980 הגעתי למקום השביעי באלופות שהיתה בצליה היוגוסלבית. זה הישג הטוב ביותר מלבד ההישג של הנבחרת, ששחקן בה מיקי ברוקוביץ ב-1972, שהגיע למקום הרביעי.

יותר חשוב — שמהנבחרת היתה משחקים היום בנבחרת הלאומית אמר בינו, דורון ג'מצי ומוטי דניאל, שהם בעשיריה הראשונה, ועמוס פרישמן ודורון שפע, שהם בסגל הרחב. ארו חזן ועפר יעקבי כבר היו בסגל הנבחרת וראובן קדמן משחק בנבחרת העתידה.

ומה אתה אומר על האלופה, מכבי תל-אביב?

היא תוכה בגביע אירופה לאלופות.

עסקן כהן
במקום רבנות כדורסל

השבוע, בו צפוי לקבוצה משחקי-הפתח נגד אלופת יוגוסלביה, ציבונה זאגרס, ביקשו כולם לאחות את הקרע. יש למכבי מספיק לחצים, גם בלי זה.

איש הבשורות

במקום לגייר
מספיק לאפשר

אחד הכדורסלנים אמור להשתתף בקיץ הקרוב במחנה-היבחר של הרוקים בארצות-הברית (שחקנים שסיימו את הקולג' ומועמדים לשחק בליגה המקצוענית ארבייטי).

את הבשורה הזו הביא עמו השבוע ארצה עסקן-הספורט הוותיק, חסל כהן בן ה-60. כהן, שהתעתד פעם להיות רב בישראל, הוא איש כדורסל ותיק, שהביא, כעבר, ארצה, שחקנים רבים ומוכרים, מג'ים בוטרייט וטל ברודי עד ולי סימס ואולסי פרי.

רעיון מבריק, כהן סרב לנקוב בשם הכדורסלן, אם הוא ישראלי או אמריקאי, המשחק בארץ. זה כדי לא לעורר מהומות. כי לכהן חשוב מעל לכל קידום הספורט. עובדה, הוא כבר גייס מיליון וחצי דולר למען הקמת מגרש ספורט.

קשריו עם האנטי-איי הם תולדה של 20 השנים שהיה אחראי על יחסי הציבור שלהם. אחד הרעיונות המבריקים שלו, באותה עת, היה ייומן משחקי האול סטארס. הנערכים מדי שנה בין כוכבי המזרח לבין כוכבי המערב (של ארצות-הברית, כמובן).

בארץ גם עוסק כהן ביד הספורטאי היהודי. אתר-הנצחה לספורטאים יהודיים מפורסמים, שהוקם בווינגייט. נושא אחר אותו מקדם כהן, הוא ההשתלמויות שהוא עורך מדי קיץ למאמנים ישראליים בארצות-הברית. הרי לא לחינם הוא חבר בוועדת הכדורסל האולימפית של ארצות-הברית.

שיטת הנידמה-הלי, הבעיה האחת שיש לכהן החרדי, עם הכדורסל הישראלי, היא הגיוונים, הנעשים שלא כחוק, כדי לאפשר לשחקנים לשחק.

אומר כהן: "הייתי רוצה שיתפרו את הבעיה הזו, ושיאפשרו לשני זרמים לשחק בקבוצה". כמובן, בלי שיגייירו אותם לפי שיטת הנידמה-הלי.

סקווש

היל והילאל

גמל, גמל, אבל —
את האליפות הוא נטל

מוסה הילאל, המצרי הראשון שניצח במיפגש ספורט בארץ, מאז סיום המנדט, אחר שהפתיע בגמר אליפות הסקווש הבינלאומית בהרצליה, בנצחון 2:3 על אלוף השנה שעברה, האוסטרלי ריק היל, גילה ג'נטלמניות רבה בעת משחק הגמר. כאשר האוסטרלי, הצעיר מהילאל ב-11 שנים, התגרה בו והתנהג, לעתים, בצורה בוטה.

היל, שניצח אשתקד בקלות יחסית, והמדורג 15 בעולם, האמין שגם הפעם יפול התואר לידיו כפרי בשל, אך הילאל בן ה-35 (המדורג 28 בעולם) והחי זה כמה שנים בכירמינגהאם האנגלים, בה הוא מאמן את המועדון המקומי, חשב אחרת.

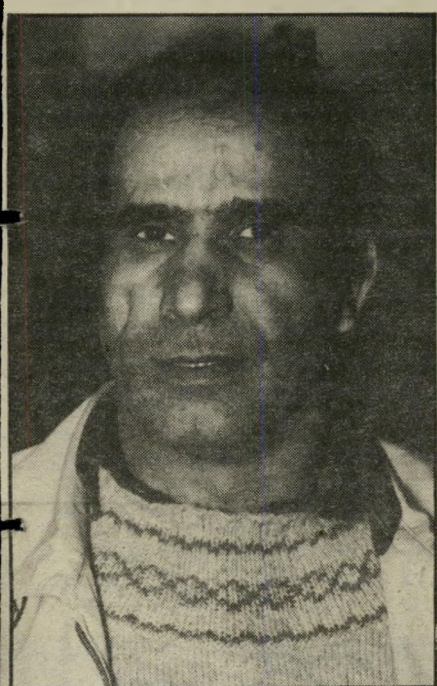
התוצאה: היל יצא מן הכלים, ביצע תנועות לא יפות ולעג להילאל: "אתה בא מארץ, שיש בה רק גמלים".

הילאל הבליג, השיב בחבטות מתוחכמות, שעל אחת מהן אף לא הצליח היל לענות כלל. הילאל זכה לתשואות רמות מקהל הצופים ולקיננו גם שילשל לכיסו 1350 דולר, 350 מהם עבור נצחונו באלופות הסניורים לגילאי 35 פלוס.

שום חברת ביטוח אינה מוכנה לבטח את החמאם, שעליו מסתערים החרדים — ושום גוף ציבורי אינו מוכן לעזור לו

"אני רוצה לסגור את החמאם, כי נמאס לי להילחם. נמאס לי להיות קורבן, אין לי יותר כסף לממן את הנוקים שנגרמים לי בחמאם ובחנות".

אחרי שלוש פעמים שנשרפה חנותם של מרגלית ואהרון כובשי, פעם אחת שנשרף החמאם, כל הפעמים שהוצתו המקומות בודו, אחרי יותר מתריסר מיקרים שבהם נגרמו לשני המקומות נזקים שונים ומשונים בכוונה, כמו

"נמאס!" אומר אהרון כובשי, השור קל לסגור את החמאם, בגלל התנכלויות החרדים החוזרות ונשנות.

שפיכת ופת בחנות, ניתוץ שמשות והשחתת הסחורה שבחנות, אין אפילו חברת-ביטוח אחת המוכנה לבטח את שני העסקים האלה.

כובשי מוכן להרים ידיים ולסגור את החמאם.

גם עיסוי

חנות הבגדים של מישפחת כובשי נמצאת ברחוב גאולה בירושלים, בלב שכונה שהיתה פעם חילונית לגמרי והיום היא חרדית לגמרי. חרדית אקטיבית. בעל-עסקים רבים בשכונה, וסתם ריידים פרטיים (כאלה שלא ברחו עדיין), סובלים לעיתים קרובות מנחת-זרועם של החרדים.

כל עסק המוכר, לדעתם, דיבר-פריצות, או אנשים לבושים בצורה פרוצה, זוכים להכיר מקרוב את נחת-זרועם של החרדים. וידה של המישרה קצרה מלהושיע. קשה לנו לוות אותם. צומרים במישרה למתלוננים.

החמאם התורכי, שם דבר בירושלים ובישראל כולה, נמצא בתוך מיכנה-אבן מתקופת התורכים. יש בו סאונה, אמבטיה קרה ואמבטיה חמה, לווחת-שיש לוהטים ועיסוי. התיקרה מקורה, החדרים גדולים, הקירות עבים, הריצפה מרוצפת בלווחת-אבן חלקים גדולים. המקום כולו עוטה אדים חמים ומשרה אווירה של חלום.

הריח ריח של נקיון ושמיים של מסג'. בקיץ, אחרי, או לפני שיוצאים מן הבריכות, אפשר לעלות על הגג ולהשתוץ בשמש.

הירושלמית, שאינה שורפת, בחורף, כשקר, אפשר לעבור לחדר-מנוחה, בתוך אולם ענק, שבמרכזו תנור-עצים מדיח ריח, וסביב ארבעה קירטות מיוזונים מכוסים בכרים ציבוניים ומשופעים בכריות.